

ANOTACE

09:45 – 11:00

Milan Hejný: Výuka matematiky může přispět k rozvoji demokracie

Kvalita demokratické společnosti je dána kvalitou svých občanů. Učitelé, s nimiž spolupracujeme, vychovávají žáky schopné autonomně řešit problémové situace, naslouchat spolužákům, kriticky hodnotit jejich myšlenky a efektivně pracovat v týmu. Na přednášce bude uvedeno, jak toho učitelé dosahují.

Vladimír Foist: Otevřít školu znamená zejména otevřít sebe sama

Škola poskytující inkluzivní vzdělávání je především školou otevřenou. Otevřít školu znamená zejména otevřít sebe sama. Není to vždy jednoduché, ale právě na vedení jednotlivých škol záleží, aby i přes nesnáze a překážky dokázalo „hledět za kopec“, věřit ve zdravý lidský rozum, v porozumění i komunikaci a ve vzájemnou toleranci, svobodu i úctu k člověku.

Břetislav Svozil: Sdílená vize – otevřenost, kreativita, různorodost, inovace

ZŠ Deblín prošla v posledních letech významnou proměnou. Příspěvek představí proces změny jako příležitosti k utváření kultury vzdělávání, která přesahuje školu samotnou. Na sdílené otevřené vizi se podílí nejen děti/žáci, pedagogové, rodiče, komunita, ale vstupují do ní i impulzy od odborníků z ČR i zahraničí.

11:30 – 12:45

Hana Košťálová: Kritické myšlení pro každého

V příspěvku se bude Hana Košťálová věnovat svému setkání s programem Čtením a psaním ke kritickému myšlení. Představí, jak zkušenosti z něj rozvinula v projektu Pomáháme školám k úspěchu, jehož smyslem je pomoci tomu, aby se v zapojených školách každé dítě učilo naplno a s radostí.

Vladimír Srb: Jak poznáme kulturu vzdělávání zaměřenou na úspěch každého žáka?

Chceme společně utvářet kulturu vzdělávání zaměřenou na úspěch každého žáka. Ale co to vlastně je? Jak ji poznáme na úrovni výuky v konkrétní třídě? A na úrovni školy, zřizovatele, ministerstva? Když chceme něčeho dosáhnout, měli bychom o tom mít alespoň rámcovou společnou představu.

Arnošt Veselý: Budování kapacit a podpora pro zvyšování kvality výuky

V posledních deseti letech se mění předpoklady, na jejichž základě jsou realizovány vzdělávací reformy. Zatímco dříve byla většina reforem založena na předpokladu, že je potřeba zvýšit míru zodpovědnosti (akontabilitu) jednotlivých aktérů, v poslední době se čím dále více hovoří o nutnosti „podpory“ a „budování kapacit“. Příspěvek se bude zabývat tím, co tyto pojmy vlastně znamenají a jak konkrétně se promítají – či mohou promítat – do každodenní praxe.

15:35 – 16:00

Jaroslav Fidrmuc: Strategie vzdělávací politiky České republiky do roku 2020

Prezentace se zaměří především na implementaci schválené Strategie a konkrétní kroky, které byly Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, respektive vládou ČR, učiněny: představení Strategie, vznik implementační struktury Strategie, schválení indikátorů Strategie, schválení Dlouhodobého záměru rozvoje vzdělávání a vzdělávací soustavy 2015–2020, vliv Strategie na aktuální legislativní změny (zejména na novelizaci školského zákona), vznik dalších koncepčních dokumentů, které Strategie předpokládá, a mechanismus vyhodnocení Strategie.

Zdeněk Slejška: Co se podařilo za posledních 5 let ve vzdělávání a kam dál?

Při rekapitulacích je dobré vidět, na čem můžeme stavět. Posledních pět let bylo rozhodně zajímavých a nabitých událostmi i ve sféře vzdělávání. Stojí za to, podívat se na věci, které se podařili a jež nás mohou posouvat dále. Zároveň je fajn se inspirovat a hledat nové příležitosti, kudy směřovat české vzdělávání do budoucna.